

Sevgili arkadaşlar, Değerli misafirler;

Avrupa Türkiye Kadınlar Federasyonunun II. Genel Kuruluna katılan delege, örgüt temsilcisi ve misafirleri saygıyla selamlarım.

Bir yıllık çalışmalardan sonra buraya toplanmamız Avrupa'da çalışan, yaşayan ve okuyan Türkiye kadınının sorunlarının önemini ifadesidir. Bu kurultay yurdumuzdan binlerce kilometre uzakta geçimini sağlamak üzere çalışmak zorunda bırakılan biz kadın emekçilerin savaş azmini gösteren kongredir.

Avrupa Türkiye Kadınlar Federasyonu işçi, emekçi kadınların yığın örgütüdür. Onların haklarını savunmak için kurulmuştur.

Bugün Avrupa'da aileleriyle beraber 1 milyona yakın işçi bulunmaktadır. Bunların büyük bir kısmı kadın emekçilerdir. Çocuğunu, yuvasını terketmiş annelerdir. Emegini satarak ekmeğ parasını kazanmak, çocuklarına iyi bir gelecek hazırlamak için buralara gelmişlerdir.

Avrupa'da çalışan kadınlarımızın sorunları çok yönlü, sömürsü katmerlidir. Federal Almanya'da şehirlere, Batıberlin'de semtlere konulan taşınma yasakları bir çok ailenin saadetini baltalamıştır. Çocuklarını Türkiye'den getiremeyen aileler kocalarını yanlarına alıramayan kadınlar ve bu yüzden parçalanan ailelere yüzlerce misal gösterebiliriz.

Anayasa ve İnsan Hakları Beyannamesi, ailelerin birarada oturmasını öngörür. İnsanlar diledikleri yerlerde yerleşebilirler der. Hükümetler kanunları çıkartıp uygularken bunları hiç gözönünde bulundurmazlar. Federasyonumuz böylesi sorunların çözümünü bir bir ele almış, işçilerimizle ilerici kuruluşlarla, birlikte çalışarak çözüm getirmeye, kadınlarımızın acılarını paylaşmaya çalışmıştır. Bitün bu sorunları, içinde yaşadığımız düzenin çıkmazlarını açık bir şekilde ortaya sermiştir. Yabancı işçilerin sorunları ile ilgilenerik kendilerine kariyer yapmak isteyen bir sıra türlü soydan ve boydan, maocusu, anarşisti, kaotu, sendika düşmanı kişilerle ve kuruluşlarla Federasyonumuz ATKF'nin hiç bir ilgisi yoktur. Ancak sorunlarımızı sendikalarla, ilerici kuruluşlarla birlikte çalışarak halledebiliriz.

Birleşmiş Milletlerin 1975 yılını Dünya Kadınlar Yılı olarak kabul etmesi, senelerden beri ilerici güçlerin çalışmalarının bir meyvasıdır. Hayatı boyunca gerek kendi yurtlarında gerekse dünyada ezilen ve hor görülen kadınların hakları için savaşmış, yiğit kadınların ettikleri tohumlar da filizlendi. Giderek kadın hareketi geniş boyutlara erişti. Clara Zetkin'ler, Roza Luxemburg'lar, Nadescha Krupskaya'lar, Eugenie Cotton'lar, Hertta Kuisinen'lerin sesleri tüm dünyada duyuldu. Kadın artık saç uzun akli kısa bir varlık olmaktan çıktı. Sosyal-Ekonomik ve politik alanda haklarını arayan ve kurtuluşunun, emegin kurtuluşu ile

sağlanabiliceğinin bilincinde örgütlü savaşı hale geldi.

İşte 1975 yılının Dünya Kadınlar Yılı olarak kabul edilmesinin verdiği hızla kurulan kadın örgütleri Federasyonumuzun çatısı altında toplandılar.

Geçtiğimiz dönemde bu sorunları çözmek için çeşitli girişimlerde bulunuldu.

Örgütlerimizin önemle ele aldığı konu kadınlarımız arasında okuma-yazma bilmeyenlerin fazla oluşudur. Yurdumuzda halkın % 70'i okuma-yazma'dan mahrumdur. Bunlar arasında çoğunluğu kadınlar kapsamaktadır. Yabancı ellerde çalışan, yaşayan kadınların işlerini okuma-yazma bilmeyişleri daha zorlaştırıyor. ATKF örgütlerince açılan okuma-yazma kurslarına katılan kadınlarımız okuma-yazmayı öğrenmişlerdir. Katılma oranının fazla oluşu ile Hollanda örgütümüz başta gelmektedir. Bizler yurdumuzda bütçeden askeri harcamalara ayrılan milyarlarla, okullar açılması, öğretmen yetiştirilmesi, eğitim olanaklarının işçi-köylü-fakir halkın çocuklarını okutabilecek şekilde genişletilmesini istiyoruz. Bunun için dağıtılan bildirilerde ve verilen konferanslarda bu konu geniş olarak işlenmiş ve kamuoyunun dikkati çekilmiş, istemlerimiz belirtilmiştir.

Diğer önemlisi de çocuklarımızın eğitim sorunudur. Bu konuda Alman Öğretmenler Sendikası (GEW) ve Türkiyeli Öğretmenler Derneği ile birlikte çalışmalar yaptık. Çocuklarımız ne bir alman çocuğu gibi almanca eğitim görebiliyor ne de Türkçe eğitim ve Türk kültüründen haberdar. Veli ve öğretmen çalışma grubunun yaptığı istatistik araştırmalarda yabancı çocukların % 90' ını ortaokuldan bir diploma alamadan ayrılmakta yalnız % 2'si diğer okullara devam etme olanağına sahip olmaktadır. Çocuklarımız iki lisan da cahil bırakılmaktadır. Gençlerimiz ise tahsil etme ve bir meslek edinme olanaklarından yoksundurlar. Biz bu duruma karşı çıkıyor ve bu konuda GEW'nin taleplerini destekliyoruz.

Yine taşınma yasağı ile ilgili bir çok araştırma yapılmış ve kadınlarımızla röportajlar düzenlenmiştir. Bütün bu hazarlıklar genişletilerek önümüzdeki dönem Batıberlin'de Kadın Hakları Komitesi ve Humanistische Union ile birlikte çalışmalar yapılacaktır.

Ayrıca yabancı işçiler çoğunlukla yıkılacak olan rutubetli, gün görmez evlerde oturmakta, ev bulmakta güçlük çekmektedirler. Ev bulduklarında da kapılar yüzlerine "yabancıya ev yok" diye kapanmaktadır. Yeni ve sosyal binaların kiralari ise 300- 400 DM. tan başlar, Siihate zararlı evlerde ve çoluk çocuk bir odaya tıkmak birçok ailevi sorunların doğmasına sebep olmaktadır. Bu konuda ucuz ve insana yakışır evler istiyoruz.

Avrupa'da birçok ailenin diğer bir düşüncesi, aileden birinin çalışması diğerinin iş müsaadesi alamamasıdır. Alman patronlar önce ucuz iş gücü olarak eli her işe yatkın ve bir çok haklarını almasını bilmeyen, lisan zorluğu yüzünden alınan haklarını bile kullanamayan hünerli kadınlarımızı işçi olarak geitrttiler. Ne iş

anlaşmalarını yapan hükümetler, ne de patron bu kadının kocası ve çocukları varmıştır, varsa ne olacak diye düşünmediler. Giderek kocalarımız ve çocuklarımız kaçak turist durumuna düştüler. Polis baskınlarından kaçarken yaralanıp sakat kalanlar olmuştur. Bu gün ne turist ne de işçi durumunda olan eşlere iş musaadesi verilmiyor. Bu kişiler üç kağıtçı tercüman ve Reise Büro'cuların ellerine düşüyorlar. Bir de Federal Almanya Hükümeti aldığı bir kararla Kasım 74'ten sonra gelen işçi ailelerinin çocuklarına hiç bir şekilde çalışma musaadesi vermiyor. Hatta Federaal Alman Hükümeti (17 maddelik kararname) ler gibi değişik zorbalık tasarıları ile genellikle işçilerimizin özellikle işçi aile ve çocuklarının durumlarını daha çok kötüleşmesine yol açıyor. ATKF olarak teklifimiz açıktır. İşçi ailelerine ayrı muamele edilmesine, ailelerimizin bölünmesine yol açan kararlara karşıyız. Ailenin bir arada yaşaması en tabii haktır. Bu Hakkın verilmesi için savaşıyoruz. Hükümetin insan haklarını çiğniyen bütün kararlarını protesto ediyoruz.

Yine işyerlerinde ağır ve pis işlerde çalıştırılan, röntgen şuaları altında çalışarak sakat kalan kadınlarımızın işyeri sorunları saymakla bitmez.

Bütün bu çalışmalarımızı bildirilerle ve gazetemizde işliyerek kamuoyuna istemlerimizi duyurmaya çalıştık.

Arkadaşlar;

Bizler güzel vatanımızda çocuklarımızla, ailelerimiz, ve sevdiklerimizle birlikte olmak istiyoruz. Yurdumuzda çalışmak istiyoruz. Eğer bu gerçekleşmiyorsa bunun üzerinde düşünmek, tartışmak ve mücadele etmek bir vatandaş olarak biz kadınların önde gelen ödevlerimizdendir. Bundan dolayı memleketimizde sosyal gelişmelere karşı vurdumduymaz davranamayız.

Yurdumuzda ve Avrupa'da son yıllarda gelişen örgütlenme çalışmaları işçinin, emekçinin, öğrenci ve gençliğin, kadınların bilinçli ilerleyişi, Türkiye'de ağa, bey patron ve tefeciye ve onların çıkarlarını koruyan halkın dini inançlarını kendi çıkarları için kötüye kullanan, memleketin yeraltı yerüstü zenginliklerini emperyalist tekellere peşkeş çeken, ülkemizi NATO-CENTO gibi saldırgan paktlara bağımlı kılarak milli güvenliğimizi tehlikeye atan MC'yi korkutuyor. Çarpındık ça batağa saplanan MC, baskı, terör ve zulüm yoluyla halkı sindirme taktiğine başvuruyor. Bizler Türkiye Kadınları bu gelişmeleri yakından izliyoruz. Federasyonumuz kamuoyuna açık mektubunda "MC hükümeti alaşağı edilmelidir! Baskı, terör ve sefaletten kurtulabilmek için işçilerin, köylülerin, tüm yurtsever ve demokratik güçlerin, komünistlerin, sosyalistlerin, gerçek Atatürkçülerin eylem birliğinin gereklidir" diyerek bu eylem birliğinde kadınların yerini alması gerektiğini dile getirdi.

Me hükümeti ihanet silincinin sivri ucunu en çok korktuğu işçi sınıfına, onların ekonomik, sosyal ve politik örgütlerine çevirdi. Baskıyı işçi, emekçilere, gençlere, köylülere, öğrencilere, kadınlara uyguladı. İlerici güçlerin birliğini yenemedi; Devlet Güvenlik Mahkemelerini çıkartamadı.

Federasyonumuz çıkarttığı bir duyuru ile DGM'leri protesto etti. Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesinin açtığı DISK'le dayanışma kampanyasını bütün örgütleri çevrelerinde destekledi. Yürüyüşlere katıldı.

Federasyonumuz tarafından Batıberlin'de Alman ve diğer yabancı örgütlere TBÖK'ün Türkiye-Heute broşürü ve bildirileri verildi. Türkiye'nin içinde bulunduğu durum anlatıldı. Onların DISK'e dayanışma olmak üzere Cumhurbaşkanı'na telgraf çekmeleri sağlandı. Ayrıca Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu (DDKF)'ye gidildi, broşür ve bildiriler götürülerek onlar da bu konuda aydınlatıldı. Telgraf çekmeleri için istemlerimiz iletildi. DGM'ler ayrıca gazetemiz Emekçi Kadın'da işlendi.

13- 14 Mart 1976 tarihinde kabul edilen üyeliğimizden buyana TBÖK'ün bildirilerini dağıtmakla, yürüyüşlerine aktif katılmakla, açılan kampanyaları çevremizde desteklemekle katkıda bulunmaya çalıştık. Biz kadınlar daima ilerici güçlerin birliğinde yerimizi almalıyız.

Bunun için ATKF geçtiğimiz çalışma döneminde yurdumuzdaki demokratik örgütlerle bağlar kurmuştur. En güçlü bağımız şüphesiz İlerici Kadınlar Derneği ile olmuştur. İlerici Kadınlar Derneği (IKD), Türkiye'de alışlagelmiş kadın örgütlerinden biri olmadığını bugüne dek çalışmalarında kanıtlamıştır.

İşçi ve emekçi kadının işyeri sorunlarını, sarı sendikacılığa karşı yürüttükleri savaşı, sendikalaşma ve sendika seçme özgürlüğü için verilen uğraşmayı dile getirmiştir. İşe giden anaların çocuklarını bırakabilecekleri her işyerinde kreş kampanyası ile işçi emekçi kadınların çok yönlü sorunlarından birini daha ele almıştır.

Onun yanı sıra geçim derdi, pahalılık, ekmeğe ve barış mücadelesini, kadınların işe giden kocası, okula giden evlatları arkasından duyduğu endişeyi dile getirirken, bu sorunların nedenlerini ortaya koynuştur.

Yurdumuzda gelişmeler işçi emekçi kadının sorunlarını daha da etkiliyor. Halkın % 70'inin okuma-yazma'dan mahrum olduğu memleketimizde halen mal gibi satılıp alınca kadınlarımız ağaya, patrona, baskıya, sömürüye karşı örgütleniyorlar. Örgütçe yerlerini ilerici kuruluşlar yanında alıyorlar. İleri demokratik düzen için savaşmalarını sürdürüyorlar. Türkiye'de her kadının yeri IKD'nin safları olmalıdır.

Yine ATKF olarak biz diğer demokratik kuruluşlarla da ilişki kurmak zorundayız.

103 ülkeden 120 kuruluşun üye olduğu Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu (DDKF)

1 Aralık 1945'te Paris'te toplanan Dünya Kadınlar Kongresiyle kurulmuştur. Kadının kurtuluşu, toplumsal eşitlik, dünyada barış, ulusların bağımsızlığı, toplumsal il

ilerlemeden yana bugüne dek savaşı gelmiştir.

1975 yılının Dünya Kadınlar Yılı olarak kabulünde DDKF'nin katkısı büyüktür. Aynı yıl Cenevre ve Budapeşte'de yapılan hazırlık toplantılarından sonra 20-24 Ekim'de Alman Demokratik Cumhuriyeti (ADC)'nin başkenti Berlin'de 104 ülkeden 2000 delege ile Dünya Kadınlar Kongresi yapıldı. Dünya Kadınlarının bu büyük formunda Türkiye Kadınını, ATKF delegeleri ile temsil etti. Çeşitli komisyonlarda yaptığı konuşmalarla yurdumuzda ve yabancı ellerde karşılaştığımız zorluklar, çektiğimiz çileler dünya kadınlarının gözleri önüne serildi. Toplantıya Ankara'dan iki gözlemci katıldı. Çalışmalara öğleye kadar katılan bayanların kadın sorunlarından hiç söz etmedikleri dikkati çekti. Onların bu tutumları kimi temsilen geldiklerini ortaya koydu.

Delegasyonumuz daha sonra DDKF'yi ziyaret ederek resmen üyelik müracaatında bulundu. Programımız, tüzüğümüz tercüme edilerek kendilerine verildi. Gazetemiz Emekçi Kadın'ın içeriği anlatıldı. Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu ile ilişkilerimiz canlı tutulmakta ve kendileri ziyaret edilmektedir.

Her üç ayda bir Almanca, Arapça, İngilizce, Rusça ve İspanyolca çıkan "Dünyanın Kadınları" dergisine ATKF ve ayrıca birliklerimiz abone edildiler. Derginin amacı dostluk ve dayanışmadır. Dünya Barış Konseyi'nin üyesi olan DDKF'nin uluslararası dayanışması çalışmalarımıza güç katıyor.

Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu (DDKF)' Stockholm duyurusunun çoğaltılması yayılması, duyuruda yer alan istemlerin gerçekleşmesi için imza toplanması çağrısında bulundu. Federasyonumuz bir üst örgüt DDKF'nin bu çağrısına uyarak tüm birlikleri ile 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde imza kampanyasını başlattı. Yoğun bir şekilde toplanan imzalar Cumhurbaşkanlığı, Milletvekilleri ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine, Dünya Barış Konseyi'ne, ilerici basın ve yayına gönderilecek. Bu yolla:

- * İnsanlığın kitleler halinde kırımına, sefalete yolaçan atom ve her türlü silah yasaklanmalıdır .
- * Birleşmiş Milletler Dünya Silahsızlanma Konferansı geçikmeden toplanmalıdır.
- * Silahlanma yarışına son verilmelidir.

istemleri geniş yığnlara duyuruldu.

Dünya'daki ilerici güçlerin eylem birliği ve dayanışması sonucu bugün kurtuluş savaşı veren birçok bağımsızlığına kavuşmuş ülkelerde, halkların yaşam koşullarını ileriye götürme cabaları hız kazanmıştır. Vietnam ve Angola'da kurtuluş savaşının başarıyla sona ermesi Güney Afrika'da ve diğer ülkelerde ırkçı rejime ve emperyalizme karşı yürütülen bağımsızlık savaşını etkiledi, kuvvetlendirdi. Uluslararası dayanışmanın önemi sonsuz. DDKF Angola halkı için yardım kampanyası açtı.

6-

Federasyonumuz da olanaklarından çıkararak ilaç ve eşya toplayarak bu kampanyaya katılıyor. Bugüne dek 100 000 DM.lık ilaç birikmiştir. Bu konu üzerinde görüşmek üzere DDKF'ye bir ziyaret yapıldı. Toplanan bu eşyaların ve ilaçların ne yol la gönderileceği bizlere bildirilecektir. Bu kampanyayı genişletmek her ileri ci kişinin vazifesi olmalıdır.

Federasyonumuzun programındaki önemli maddelerden birisi de örgütlenme çalışmalarını desteklemektir. Batı Almanya'da Eles fabrikası grevinde çoğunluğu oluşturan kadınlar grev yerinde ziyaret edilmiş, kendilerine gazetemiz, kuruluş ve basın bildirimiz, "grevde başarı dileği" yazılarak afişimiz hediye edilmiştir. Kendilerine halen gazetemiz postalanmaktadır.

Avrupa Türkiye Kadınlar Federasyonu 4-5 Ekim 75 tarihlerinde İngiltere, Gelsenkirchen, Batı Berlin ve Stuttgart örgütlerinin biraraya gelmesiyle kuruldu. Bu 1 yıl içinde Kaiserslautern, Belçika, Hollanda, Münih, Hannover, Mannheim, Schwenningen'de örgütlenme çalışmaları desteklendi. Bugün Kaiserslautern, Belçika ve Hollanda da örgütlenen arkadaşlarımız çatımız altında aramızda bulunuyorlar. Sevin diricidir bu. Fakat biz bu çalışmaları yeterli görmüyoruz. Her iş yerinde, sendika çatısı altında, her mahallede, her yerde kadınlarımıza yardımcı olmak, somut problemlerimize birlikte çözüm yolları aramak, önümüzde duran sorunumuzdur. Ekonomik haklarımızın en iyi şekilde korunması için sendikalarda aktif çalışmak gereklidir. Kısıtlı olan hayat şartlarımızı zorlamak, örgütlerimizi kuvvetlendirmek gereklidir.

İş, ekmek, yuva, okul, insanca yaşama şartları, toprak, su, analık hakkının korunması, yurdumuzda ve dünyada barış için, ileri demokratik bir düzen, güvenilecek yarın lar için ve eşit işe eşit ücret için biraraya gelelim, bu fikirleri savunalım, herkese duyuralım.

Saygılarımızla

Avrupa Türkiye Kadınlar
Federasyonu

Merkez Yönetim Kurulu